

bestyrelserne en formaliseret medvirken også under de følgende faser af planlægningen (§§ 12 og 13).

Det foreslås, at regionplanlægningen skal udføres under tilvejebringelse af alternative skitser, og at både disse skitser og det endelige, af amtsrådet vedtagne regionplanforslag skal offentliggøres med henblik på en offentlig debat om regionplanlægningens målsætning og nærmere indhold.

Regionplanerne skal godkendes af staten (§ 14), og det vil derved blive påset, at regionplanlægningen er i samsvar med landsplanlægningen. Der er foreslået en adgang for boligministeren (ministerudvalget) til i forbindelse med godkendelsen af en regionplan at foretage de ændringer af planen, som er påkrævet af landsplanmæssige hensyn. Bestemmelsen herom må ses i sammenhæng med den foreslåede adgang til udstedelse af forudgående "landsplandirektiver" for regionplanlægningen.

Når en regionplan er godkendt, vil planen være bindende for amtsrådet og kommunalbestyrelserne i amtskommunen, således at disse myndigheders planlægningsvirksomhed og anlægsdispositioner ikke må være i strid med regionplanen (§ 15).

Regionplanlægningens karakter af en løbende planlægningsvirksomhed markeres ved forslagens bestemmelser om regelmæssige indberetninger fra amtsrådet til boligministeren om den stedfundne udvikling (§ 16) og om udarbejdelse af tillæg til en godkendt regionplan (§ 17).

Endelig indeholder lovforslaget nogle høringsforskrifter (§ 18), der vil få virkning allerede under regionplanernes udarbejdelse, og en til bestemmelser i anden lovgivning svarende adgang for boligministeren til at overtage afgørelsen af en sag efter bygge- og byplanlovgivningen, som efter de almindelige regler hører under en lokal myndigheds kompetence, når sagen har mere vidtrækkende betydning (§ 19).

Lovforslaget fastlægger ikke nogen bestemt tidshorisont for regionplanlægningen. Det tidsperspektiv, der almindeligvis anlægges i de kommunale dispositionsplaner, er 15 år. Planlægningsperioden for byudviklingsplanerne har også normalt været 15 år, men adskillige byudviklingsplaner har dog haft et kortere tidsperspektiv. By- og landzonelovens § 2 fordrer udlæg af byzoner i en sådan udstrækning, at der til enhver tid er tilstrækkelig byzonejord til dækning af „de kommende års“ behov, og loven indeholder kun for byudviklingsområderne en konkretisering heraf til en 12 års periode. Det er på denne baggrund fundet rigtigst at overlade spørgsmålet om planlægningsperiodens længde til de nærmere forskrifter for regionplanlægningens udførelse, som kan gives administrativt i medfør af lovforsla-

gets § 9, stk. 2. Det bemærkes, at heller ikke lovforslaget om regionplanlægning i hovedstadsområdet fastlægger planlægningsperiodens længde.

Under lovforslagets udarbejdelse har der været ført forhandlinger med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark. Begge de kommunale organisationer har i alt væsentligt tiltrådt de foreslåede bestemmelser. Lovforslagets § 19 er dog indsat efter afslutningen af forhandlingerne med de kommunale organisationer.

Det af boligministeren i november 1972 gennemsatte lovforslag om regionplanlægning i hovedstadsområdet afviger på flere punkter fra bestemmelserne i nærværende lovforslag.

Hovedstadsområdet har en ganske særlig struktur med en stor befolkningskoncentration på et forholdsvis begrænset areal og rummer en særlig problematik med hensyn til områdets fortsatte vækst. Det igangværende ulovbestemte regionplanarbejde for hovedstadsområdet nærmer sig sin afslutning, og det må forventes, at en godkendt regionplan i overensstemmelse med bestemmelserne i lovforslaget for hovedstadsområdet vil kunne foreligge i løbet af relativt kort tid.

Disse forhold har gjort det nødvendigt at give den oversigtlige fysiske planlægning for hovedstadsområdet et særligt indhold og en række retsvirkninger, som det ikke på nuværende tidspunkt vil være rimeligt eller muligt at give regionplanlægningen i det øvrige land. Der er derfor tale om konkret begrundede realitetsforskelle mellem de to lovforslag.

De to lovforslag adskiller sig således væsentligt fra hinanden for så vidt angår bestemmelserne om regionplanernes indhold, idet regionplanen for hovedstadsområdet ikke blot skal indeholde retningslinjer for arealanvendelsen, men også bindende hovedretningslinjer for den mest betydningsfulde del af sektorplanlægningen samt en bindende tidsfølgeplan. Dette udvidede indhold af regionplanen for hovedstadsområdet må også ses i sammenhæng med forslaget om oprettelse af en særlig hovedstadsfond, der vil kunne yde støtte til kommunernes anlægsvirksomhed. I modsætning hertil vil sektorplanlægningen og tidsfølgeangivelser i regionplanlægningen for det øvrige land blot være forudsætninger for regionplanens arealanvendelsesbestemmelser.

Også med hensyn til reglerne om regionplanens tilvejebringelse er der forskelligheder i de to lovforslag, som har forbindelse med, at det overordnede organ for hovedstadsområdet foreslås tillagt særlige styringsbeføjelser.

Endelig foreslås der knyttet langt flere retsvirkninger til en godkendt regionplan for hovedstads-